

Tupa

Sisään astuivat Toukolaiset, kokoontuivat vasemmalle, oven ja sivu-akkunan välille. Siinä he seisoivat vakavina, pidellen kukin lakkiansa huultensa edessä. Näkyi heidän joukossansa Kissalan Aapeli, joka viistoon kohden ovea katseli taaksensa, näkyi Kuninkalan Eero, seivästellen silmillänsä laattiata. Lähellä heitä akkunan ääressä istui Mikko viuluinensa, kierrellen mälliä poskessaan ja syljeskellen. Hänen polviensa nojalla seisoi pikku-tallukkainen, isänsä silmäterä. Mutta pöydän edessä, pattisauva kourassa, seisoi lukkari, valmiina alkamaan puhettansa, joka ravistelisi selkämunia; ja tuikea oli hänen muotonsa. Karautellen kurkkuansa ja sivellen etusormellaan ja peukalollaan leukansa alle, hän katsahdelti, mulautteli ankarasti oikealle Toukolan miehiä kohden, mulautteli vasemmalle, jossa pöydän ja pohjoisen sivu-akkunan välissä seisoivat Jukolan veljekset, äännettöminä, tuijoitellen permantoon alas. Likellä tulitakkaa nähtiin myös nahkapeitturin perhe, Männistön muori tyttärinensä ja Rajamäen Kaisa, joka nuuskatoosa kourassa ja naama nuuskassa, istui rahilla, huiskutellen ruumistansa. Mutta kolkassa tulitakan ja oven välillä, havutukin ja vesisaavin vaiheilla seisoivat Rajamäen poikaset; siinä Heikka, Mörökölli ja kaksoispari seisoivat, kummastuksella katsellen äänetöntä seurakuntaa Jukolan tuvassa. Mutta pöydän ääressä lukkari seisoo.

Aleksis Kivi, Seitsemän veljestä (13. luku)